

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

20. dubna 2023*

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Články 14, 15 a 24 – Dobíjecí stanice pro elektrická vozidla – Poskytnutí zařízení pro dobíjení elektrických vozidel, dodávka potřebné elektřiny, jakož i poskytování technické podpory a služeb informačních technologií – Kvalifikace jako ‚dodání zboží‘ nebo ‚poskytování služeb‘“

Ve věci C-282/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Naczelnego Sądu Administracyjnego (Nejvyšší správní soud, Polsko) ze dne 23. února 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 26. dubna 2022, v řízení

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

proti

P. w W.,

za účasti:

Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení: D. Gratsias (zpravodaj), předseda senátu, M. Ilešič a I. Jarukaitis, soudci,

generální advokátka: T. Čapeta,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej: B. Kołodziej, D. Pach a T. Wojciechowski,
- za Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców: P. Chrupek, radca prawny,

* Jednací jazyk: polština.

- za polskou vládu: B. Majczyna, jako zmocněnec,
- za českou vládu: O. Serdula, M. Smolek a J. Vlácil, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi: A. Armenia a U. Małecka, jako zmocněnkyně,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 14 odst. 1 a čl. 24 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1), ve znění směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009 (Úř. věst. 2010, L 10, s. 14; dále jen „směrnice 2006/112“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Dyrektorem Krajowej Informacji Skarbowej (ředitel Státní finanční informační služby, Polsko) (dále jen „správce daně“) a společností P. w W. ve věci návrhu na zrušení individuálního výkladového stanoviska ze dne 16. května 2017 (dále jen „individuální výkladové stanovisko“).

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2006/112

- 3 Článek 2 odst. 1 směrnice 2006/112 zní:

„Předmětem [daně z přidané hodnoty (DPH)] jsou tato plnění:

- a) dodání zboží za úplaty uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

[...]

- c) poskytnutí služby za úplaty uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

[...]“

- 4 Článek 14 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Dodáním zboží“ se rozumí převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník.“

- 5 Článek 15 odst. 1 uvedené směrnice zní:
„Elektrina, plyn, teplo, chlazení a podobné se považují za hmotný majetek.“
- 6 Článek 24 odst. 1 téže směrnice stanoví:
„Poskytnutím služby‘ se rozumí každé plnění, které není dodáním zboží.“

Směrnice 2014/94/EU

- 7 Článek 4 odst. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavedení infrastruktury pro alternativní paliva (Úř. věst. 2014, L 307, s. 1) zní:
„Členské státy zajistí, aby provozovatelé veřejně přístupných dobíjecích stanic mohli volně nakupovat elektrinu od kteréhokoli dodavatele elektřiny z Unie, pokud s tím dodavatel souhlasí. Provozovatelům dobíjecích stanic je povoleno poskytovat na smluvním základě zákazníkům služby dobíjení elektrických vozidel, a to i jménem a na účet jiných poskytovatelů služeb.“

Polské právo

- 8 Článek 7 odst. 1 ustawy o podatku od towarów i usług (zákon o dani z přidané hodnoty) ze dne 11. března 2004 (Dz. U. č. 54, položka 535), ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkových okolností (dále jen „zákon o DPH“), stanoví:
„Dodáním zboží podle čl. 5 odst. 1 bodu 1 se rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastník [...]“
- 9 Článek 8 odst. 1 zákona o DPH stanoví:
„Poskytnutím služby uvedeným v čl. 5 odst. 1 bodě 1 se rozumí každé plnění uskutečněné pro fyzickou osobu, právnickou osobu nebo útvar bez právní osobnosti, které není dodáním zboží ve smyslu článku 7 [...]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 10 Společnost P. w W. má v úmyslu vykonávat činnost spočívající v instalaci a provozování veřejně přístupných dobíjecích stanic pro elektrická vozidla. Tyto stanice budou vybaveny tzv. „multistandardními“ nabíječi, které jsou vybaveny jak konektory stejnosměrného proudu pro rychlé dobíjení, tak konektory střídavého proudu pro pomalé dobíjení. Běžná doba trvání dobíjení elektrického vozidla na 80 % kapacity baterie pomocí konektorů pro rychlé dobíjení bude přibližně 20 až 30 minut. Doba trvání dobíjení vozidla pomocí konektorů pro pomalé nabíjení bude přibližně 4 až 6 hodin.
- 11 Cena účtovaná uživatelům bude záviset zejména na době trvání dobíjení vyjádřené v hodinách u konektorů pro pomalé dobíjení nebo v minutách u konektorů pro rychlé dobíjení, jakož i na modelu konektoru zvoleného dotyčným uživatelem. Platby bude možné provádět po každém procesu dobíjení nebo na konci sjednaného zúčtovacího období, aniž je vyloučena možnost zavedení systému, který by umožnil nákup kreditů, které budou shromážděny v elektronické peněženice pro následné použití k dobíjení dotyčného elektrického vozidla.

- 12 Plnění uskutečňované při každém procesu dobíjení může v závislosti na potřebách dotyčného uživatele v zásadě zahrnovat plnění spočívající ve:
 - zpřístupnění dobíjecího zařízení (včetně propojení nabíječe s operačním systémem vozidla);
 - zajištění přívodu elektřiny s vhodně nastavenými parametry do baterií tohoto vozidla;
 - potřebné technické podpoře.
- 13 Společnost P. w W. má také v úmyslu vytvořit speciální platformu, internetovou stránku nebo digitální aplikaci, které by dotčenému uživateli umožnily rezervovat si daný konektor a prohlížet si historii provedených transakcí a plateb.
- 14 Za všechna tato plnění bude společnost P. w W. účtovat jedinou cenu.
- 15 Společnost P. w W. požádala správce daně o vydání individuálního výkladového stanoviska potvrzujícího, že zamýšlená činnost spočívá v „poskytnutí služby“ ve smyslu článku 8 zákona o DPH.
- 16 Správce daně měl v individuálním výkladovém stanovisku za to, že dodávku elektřiny nezbytnou k dobití elektrického vozidla je nutné považovat za hlavní plnění, zatímco ostatní služby nabízené společností P. w W. musí být považovány za vedlejší. Z toho vyplývá, že poskytnutí zařízení ze strany společnosti P. w W., která umožňující rychlé dobíjení elektrických vozidel, nelze považovat za převládající prvek dotyčného plnění a dobití vozidla nemá druhořadý význam.
- 17 Na základě žaloby podané společností P. w W. zrušil Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (vojvodský správní soud ve Varšavě, Polsko) rozsudkem ze dne 6. června 2018 individuální výkladové stanovisko. Prvořadým úmyslem uživatelů dobíjecích stanic je podle předkládajícího soudu použití zařízení, které jim umožní rychle a účinně dobít jejich vozidlo. Z pohledu dotyčného uživatele hlavní plnění spočívá ve zpřístupnění dobíjecí stanice, jakož i v nezbytném propojení nabíječe s operačním systémem vozidla. Cílem takové plnění není nabízet elektřinu, ale poskytnout dotyčným uživatelům sofistikovaná dobíjecí zařízení, jimiž jsou vybaveny tyto dobíjecí stanice.
- 18 Zprv má uvedený soud za to, že pokud by byl cílem dotyčných uživatelů pouze nákup elektřiny pro jejich elektrická vozidla, využívali by svou domácí síť nebo síť na pracovišti namísto toho, aby využívali veřejně přístupné dobíjecí stanice. Pro využití těchto stanic se rozhodnou pouze z důvodu vybavení jejich konektorů různými standardy, které umožňují rychlejší a efektivnější dobití baterií elektrických vozidel. Zadruhé, cena se nevypočítává na základě spotřebované elektřiny. Za těchto podmínek vyplývá přitažlivost nabídky dobíjení těchto vozidel především z délky doby dobíjení, a nikoli z přístupu k elektřině jako takové.
- 19 Podle téhož soudu se plnění společnosti P. w W. liší od plnění čerpacích stanic, které nabízejí tradiční paliva, neboť klade důraz nikoli na druh nebo kvalitu paliv, jež jsou u všech dodavatelů totožná, ale na rychlost a účinnost dobití, která závisí na vlastnostech zařízení poskytovaného dotyčným uživatelům.

- 20 Správce daně napadl rozsudek, který vydal Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (vojvodský správní soud ve Varšavě), uvedený v bodě 17 tohoto rozsudku, kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu. Na podporu tohoto kasačního opravného prostředku správce daně tvrdí, že pokud jde o úplatné poskytnutí dobíjecích stanic pro elektrická vozidla, spočívá hlavní plnění v dodání zboží, a sice elektřiny.
- 21 Podle předkládajícího soudu spolu tři plnění popsaná v bodě 12 tohoto rozsudku úzce souvisejí, takže představují jediné komplexní plnění. Naproti tomu zřízení speciální platformy, internetové stránky nebo digitální aplikace, které by dotyčnému uživateli umožnily rezervovat si daný konektor, jakož i prohlížet si historii uskutečněných transakcí a plateb, představuje vedlejší plnění, které je součástí tohoto jediné komplexního plnění a jeho cílem je usnadnit spotřebitelům dobíjení vozidel.
- 22 S ohledem na skutečnost, že přístup k dobíjecím zařízením, který je nabízen zákazníkům za účelem zajištění přívodu elektřiny s parametry řádně přizpůsobenými baterii vozidla, není doplňkovým prvkem k dodávce elektřiny, má předkládající soud za to, že je třeba určit převládající prvek jediné plnění popsaného v bodech 12 a 21 tohoto rozsudku. V této souvislosti tento soud upřesňuje, že podle společnosti P. w W. může být rozhodnutí o využití služeb určité dobíjecí stanice vedeno vůlí zkrátit čas nezbytný pro dobití vozidla, aby bylo možné rychle pokračovat v jízdě. Z pohledu dotyčného uživatele tedy není rozhodující ani tak cena elektřiny, jako přístup ke speciální infrastruktuře, která zaručuje kratší dobu zastávky na dobíjecí stanici.
- 23 Předkládající soud v tomto ohledu poznamenává, že využití dobíjecích stanic není samo o sobě cílem, ale cílem je umožnit nabít baterie elektrického vozidla. Uživatelé těchto dobíjecích stanic mají tedy možnost volby mezi dobíjecími stanicemi s rychlým dobíjením a dobíjecími stanicemi s pomalým dobíjením, které vybírají nejen v závislosti na délce doby dobíjení, ale také s přihlédnutím k vlastnostem baterie vozidla. Přístup k dobíjecímu zařízení tudíž představuje prostředek umožňující získat za lepších podmínek dodávku elektřiny, která představuje převažující plnění.
- 24 Nicméně jednak skutečnost, že cena dobití zahrnuje rovněž poplatek za parkování vozidla, a jednak odkaz v čl. 4 odst. 8 směrnice 2014/94 na „služby dobíjení elektrických vozidel“, které poskytují provozovatelé dobíjecích stanic, vyvolávají u předkládajícího soudu pochybnosti o kvalifikaci jediné plnění, o které se jedná ve věci v původním řízení, jako „dodání zboží“, nebo „poskytnutí služby“ ve smyslu směrnice 2006/112.
- 25 Za těchto podmínek se Naczelny Sąd Administracyjny (Nejvyšší správní soud, Polsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:
- „Představuje komplexní plnění, které se uskutečňuje na dobíjecích stanicích pro uživatele elektrických vozidel a zahrnuje:
- a) zpřístupnění dobíjecího zařízení (včetně propojení nabíječe s operačním systémem vozidla),
 - b) zajištění přívodu elektřiny s vhodně nastavenými parametry do baterií elektrického vozidla,
 - c) poskytování potřebné technické podpory pro uživatele vozidel,

d) zpřístupnění speciální platformy, internetové stránky nebo digitální aplikace, která umožňuje rezervovat si daný konektor, prohlížet si historii transakcí a provedených plateb a používat tzv. elektronickou peněženku k provádění plateb splatných za jednotlivé nabíjecí procesy,

„dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice [2006/112], anebo „poskytnutí služby“ ve smyslu čl. 24 odst. 1 této směrnice?“

K předběžné otázce

- 26 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda směrnice 2006/112 musí být vykládána v tom smyslu, že „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 této směrnice, nebo „poskytnutí služby“ ve smyslu čl. 24 odst. 1 této směrnice představuje jediné komplexní plnění složené ze:
- zpřístupnění dobíjecího zařízení pro elektrická vozidla (včetně propojení nabíječe s operačním systémem vozidla);
 - zajištění přívodu elektřiny s vhodně nastavenými parametry do baterií tohoto vozidla;
 - potřebné technické podpory pro dotyčné uživatele;
 - zpřístupnění digitální aplikace, která dotyčnému uživateli umožňuje rezervovat si konektor, prohlížet si historii transakcí, jakož i nákup kreditů, které by byly shromážděny v elektronické peněžence pro následné použití k platbě za dobíjení.
- 27 Je třeba uvést, že pokud je plnění tvořeno souborem dílčích plnění a úkonů, je třeba vzít v úvahu všechny okolnosti, za kterých došlo k dotčenému plnění, za účelem určení jednak toho, zda se pro účely DPH jedná o dvě či více odlišných plnění, nebo o plnění jediné, a jednak toho, zda v posledně uvedeném případě musí být toto jediné plnění kvalifikováno jako „dodání zboží“, anebo jako „poskytnutí služby“ [viz rozsudky ze dne 10. března 2011, Bog a další, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 52, a ze dne 25. března 2021, Q-GmbH (Pojištění zvláštních rizik), C-907/19, EU:C:2021:237, bod 19 a citovaná judikatura].
- 28 Konkrétně, i když z čl. 1 odst. 2 druhého pododstavce směrnice 2006/112 vyplývá, že každé plnění je třeba obvykle považovat za oddělené a samostatné, plnění spočívající z hospodářského hlediska v jediném plnění nesmí být uměle rozloženo, aby nebylo narušeno fungování systému DPH. V tomto ohledu je třeba mít za to, že o jediné plnění se jedná tehdy, když dvě nebo více dílčích plnění nebo úkonů poskytnutých osobou povinnou k dani zákazníkovi je tak těsně spojeno, že objektivně tvoří jediné nerozdělitelné hospodářské plnění, jehož rozdělení by bylo umělé [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 2011, Bog a další, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 53, a ze dne 25. března 2021, Q-GmbH (Pojištění zvláštních rizik), C-907/19, EU:C:2021:237, bod 20 a citovaná judikatura].
- 29 Mimoto za určitých okolností musí být několik formálně oddělených plnění, která by mohla být poskytnuta zvlášť, a tak vést střídavě ke zdanění nebo osvobození od daně, považováno za jediné plnění, pokud tato plnění nejsou samostatná (rozsudek ze dne 2. prosince 2010, Everything Everywhere, C-276/09, EU:C:2010:730, bod 23).

- 30 Tak je tomu zejména tehdy, když je jeden nebo více prvků třeba považovat za hlavní plnění, kdežto jiné prvky je naopak třeba považovat za jedno nebo více vedlejších plnění sdílejících daňový osud hlavního plnění. Plnění musí být konkrétně považováno za vedlejší k plnění hlavnímu, pokud samo o sobě není pro zákazníka cílem, nýbrž prostředkem k získání prospěchu z hlavního plnění poskytovatele za nejvýhodnějších podmínek (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 2011, *Bog a další*, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 54, a ze dne 4. března 2021, *Frenetikexito*, C-581/19, EU:C:2021:167, bod 41).
- 31 V rámci spolupráce zavedené na základě článku 267 SFEU je věcí vnitrostátních soudů určit, zda za okolností konkrétního případu dotyčné plnění představuje jediné plnění, a v této souvislosti provést všechna konečná posouzení skutkového stavu [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 2011, *Bog a další*, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 55, a ze dne 25. března 2021, *Q-GmbH* (Pojištění zvláštních rizik), C-907/19, EU:C:2021:237, body 25 a 26 a citovaná judikatura].
- 32 Věc v původním řízení se týká kombinace plnění spočívajících v dodávce elektřiny za účelem dobíjení elektrických vozidel a poskytování různých služeb, jako je zpřístupnění dobíjecích stanic a usnadnění jejich využití, potřebná technická podpora a digitální aplikace umožňující rezervaci konektoru, sledování transakcí a plateb za tyto transakce. Předkládající soud má za to, že sporné dodání zboží a poskytnutí služby tvoří jediné plnění pro účely DPH. S ohledem na informace, které má Soudní dvůr k dispozici, nic nenásvědčuje tomu, že by tato kvalifikace porušovala jedno z kritérií uvedených v bodech 27 až 30 tohoto rozsudku.
- 33 Pokud jde o pojem „dodání zboží“ ve smyslu směrnice 2006/112, čl. 14 odst. 1 této směrnice stanoví, že se jím rozumí převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník. Tento pojem zahrnuje každý převod hmotného majetku stranou, která poskytne druhé straně oprávnění k tomu, aby s tímto majetkem fakticky nakládala tak, jako kdyby byla jeho vlastníkem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 2011, *Bog a další*, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 59, a ze dne 23. dubna 2020, *Herst*, C-401/18, EU:C:2020:295, bod 36 a citovaná judikatura). Mimoto podle čl. 15 odst. 1 této směrnice se elektřina považuje za hmotný majetek.
- 34 Pokud jde o pojem „poskytnutí služby“ ve smyslu směrnice 2006/112, z jejího čl. 24 odst. 1 vyplývá, že se vztahuje na každé plnění, které není „dodáním zboží“ ve smyslu článku 14 této směrnice.
- 35 Pro účely určení, zda takové jediné komplexní plnění, jako je plnění, o které se jedná ve věci v původním řízení, musí být kvalifikováno jako „dodání zboží“ nebo „poskytnutí služby“ ve smyslu uvedené směrnice, je třeba vzít v úvahu všechny okolnosti, za nichž se dotyčné plnění uskutečňuje, aby bylo možné vyhledat jeho charakteristické prvky a určit prvky v něm převládající. Dotčené prvky musí být určeny z hlediska průměrného uživatele dobíjecích stanic a v rámci celkového posouzení s ohledem nejen na kvantitativní, ale rovněž kvalitativní důležitost prvků poskytování služeb ve srovnání s prvky, které tvoří dodání zboží (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2011, *Bog a další*, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, body 61 a 62 a citovaná judikatura).
- 36 Odkaz v čl. 4 odst. 8 směrnice 2014/94 na „služby dobíjení elektrických vozidel“ nepředjímá kvalifikaci plnění, o které se jedná ve věci v původním řízení, jako „dodání zboží“ nebo „poskytnutí služby“ ve smyslu směrnice 2006/112. Podle článku 1 směrnice 2014/94 je totiž cílem

této směrnice stanovit minimální požadavky na vytvoření infrastruktury pro alternativní paliva, včetně dobíjecích stanic pro elektrická vozidla. Jejím cílem tedy není stanovit jakékoli pravidlo týkající se zacházení se zásobováním alternativními palivy z hlediska DPH.

- 37 Dále vzhledem k tomu, že uvedení zboží na trh je vždy doprovázeno minimálním poskytováním služeb, lze v tomto ohledu vzít v úvahu pouze služby jiné než nezbytně doprovázející uvedení tohoto zboží na trh pro posouzení části, kterou zaujímá poskytování služeb v rámci celého komplexního plnění, jež zahrnuje rovněž dodání uvedeného zboží (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 2011, Bog a další, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 63, a ze dne 22. dubna 2021, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach, C-703/19, EU:C:2021:314, bod 50).
- 38 V tomto ohledu je zaprvé třeba uvést, že plnění spočívající v zajištění přívodu elektřiny do baterie elektrického vozidla představuje dodání zboží, jelikož toto plnění opravňuje uživatele dobíjecí stanice k tomu, aby za účelem pohonu svého vozidla spotřeboval odebranou elektřinu, která je podle čl. 15 odst. 1 směrnice 2006/112 považována za hmotný majetek.
- 39 Zadruhé takové zásobování baterie elektrického vozidla elektřinou předpokládá použití vhodného zařízení k dobíjení, které může zahrnovat nabíječ určený k propojení s operačním systémem vozidla. V důsledku toho poskytnutí přístupu k tomuto zařízení představuje minimální poskytování služeb, které nutně doprovází dodávku elektřiny, a proto jej nelze zohlednit při posuzování části, kterou poskytování služeb zaujímá v rámci celého komplexního plnění, jež zahrnuje rovněž toto dodání elektřiny.
- 40 Zatřetí technická podpora, která může být pro dotyčné uživatele potřebná, není sama o sobě cílem, ale prostředkem k tomu, aby bylo možné za co nejlepších podmínek využívat dodávky elektřiny nezbytné k pohonu elektrického vozidla. Jedná se tedy o vedlejší plnění ve vztahu k této dodávce elektřiny.
- 41 Tak je tomu i v případě poskytnutí digitálních aplikací, které dotyčnému uživateli umožňují rezervovat si konektor, prohlížet si historii transakcí a nákup kreditů pro účely plateb za dobíjení. Taková plnění totiž nabízejí tomuto uživateli určité dodatečné praktické výhody, jejichž jediným cílem je zlepšit přenos elektřiny nezbytné k dobití jeho vozidla a poskytnout přehled transakcí provedených v minulosti.
- 42 Z toho vyplývá, že odběr elektřiny v zásadě představuje charakteristický a převládající prvek jediného komplexního plnění, ve vztahu k němuž se předkládající soud obrací na Soudní dvůr.
- 43 Tento závěr není zpochybněn okolností, kterou uvádí tento soud a podle níž lze pro účely výpočtu částky splatné za dobíjení elektrického vozidla zohlednit nejen množství odebrané elektřiny, ale i poplatek za dobu stání během tohoto dobíjení. Konkrétně to jednoduše znamená, že jednotková cena dodaného zboží, a sice elektřiny, se skládá nejen z nákladů na elektřinu jako takové, ale také z délky doby používání zařízení poskytovaného dotyčným uživatelům.
- 44 Závěr uvedený v bodě 42 tohoto rozsudku není vyvrácen ani v případě, kdy dotyčný hospodářský subjekt vypočítává cenu pouze na základě doby trvání dobíjení. S ohledem na skutečnost, že množství dodané elektřiny závisí na výkonu poskytovaném během doby tohoto odběru, i takový výpočet odráží jednotkovou cenu této elektřiny.

- 45 Podobně samotná skutečnost, že jednotková cena rychlého dobíjení se stejnosměrným proudem je nepatrně vyšší než cena pomalého nabíjení se střídavým proudem, není dostatečná k tomu, aby se rychlost a účinnost tohoto dobíjení stala z pohledu dotyčného uživatele charakteristickým a převládajícím prvkem daného plnění.
- 46 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že směrnice 2006/112 musí být vykládána v tom smyslu, že „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 této směrnice představuje jediné komplexní plnění, které tvoří:
- zpřístupnění dobíjecího zařízení pro elektrická vozidla (včetně propojení nabíječe s operačním systémem vozidla);
 - zajištění přívodu elektřiny s vhodně nastavenými parametry do baterií tohoto vozidla;
 - potřebná technická podpora pro dotyčné uživatele a
 - zpřístupnění digitálních aplikací, které dotyčnému uživateli umožňují rezervovat si konektor, prohlížet si historii transakcí, jakož i nákup kreditů shromážděných v elektronické peněženice, které lze používat k platbě za dobíjení.

K nákladům řízení

- 47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009,

musí být vykládána v tom smyslu, že

„dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112, ve znění změn, představuje jediné komplexní plnění, které tvoří:

- **zpřístupnění dobíjecího zařízení pro elektrická vozidla (včetně propojení nabíječe s operačním systémem vozidla);**
- **zajištění přívodu elektřiny s vhodně nastavenými parametry do baterií elektrického vozidla;**
- **potřebná technická podpora pro dotčené uživatele a**
- **zpřístupnění digitálních aplikací, které dotyčnému uživateli umožňují rezervovat si konektor, prohlížet si historii transakcí, jakož i nákup kreditů shromážděných v elektronické peněženice, které lze používat k platbě za dobíjení.**

Podpisy.